

φοβερός

φοβερός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. φοβερός]. **1.** που προξενεί φόβο, τρόμο, φρίκη, ο τρομερός, ο φρικαλέος: «η όψη του ήταν φοβερή || στη γειτονιά μας έγινε ένα φοβερό έγκλημα». **2α.** που είναι πολύ ικανός, που είναι καταπληκτικός σε μια δουλειά, σε μια τέχνη: «ο τάδε είναι φοβερός μηχανικός || φοβερός συγγραφέας || φοβερός ζωγράφος». **β.** λέγεται και με ειρωνική ή αρνητική διάθεση. (Λαϊκό τραγούδι: *βρε φίλε είσαι τρομερός αισθηματίας. Κάθε γυναίκα που φιλάς και που μαζί της περπατάς, στο πι και φι την αγαπάς και πέφτεις θύμα της Κικής και της Μαρίας. Βρε Νίκο, είσαι **φοβερός** αισθηματίας!*). **3.** που είναι πολύ δυνατός, πολύ έντονος, πολύ ισχυρός: «έχει φοβερή δύναμη || κάνει φοβερό κύο || έγινε φοβερός σεισμός». (Λαϊκό τραγούδι: *η **φοβερή** η ζήλια μου το νου σου τι παιδεύει; μονάχα όποιος αγαπά, μανίτσα μου, ζηλεύει*). **4.** που προκαλεί έκπληξη, θαυμασμό, που είναι αξιοθαύμαστος: «είναι φοβερός άνθρωπος || ο τάδε είναι φοβερός μπαλαδόρος». **5.** που έχει υπέρμετρα αναπτυγμένη μια ιδιότητά του: «έχει φοβερή μνήμη || νιώθει φοβερή κακία». Επίρρ. **φοβερά**, σε μεγάλο βαθμό, πολύ έντονα: «είναι φοβερά κακός || πεινώ φοβερά || νιώθω φοβερά ευτυχισμένος».

- ακούστηκαν φοβερά πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).

- είναι φοβερός και τρομερός, επιτείνει την έννοια του φοβερός: «έγινε ένας σεισμός πού ήταν φοβερός και τρομερός || εκδηλώθηκε μια πυρκαγιά που ήταν φοβερή και τρομερή».

- έχω φοβερή δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- περνώ φοβερά, **α.** περνώ πολύ άσχημα, περνώ πολύ δύσκολες καταστάσεις: «έχω χάσει το κέφι μου, γιατί με την αναδουλειά που υπάρχει τον τελευταίο καιρό, περνώ φοβερά». **β.** περνώ πολύ ευχάριστα, αξιοθαύμαστα: «κάθε καλοκαίρι περνώ φοβερά σ' ένα μαγευτικό νησάκι του Αιγαίου».

- φοβερή δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας